

Bike Meet 2003

Onsdag

morgon, vaknar med positiva tankar. Äntligen skall man iväg.

Släpen är packad dagen innan och med solen i ansiktet ställer man kosan mot Småland.

På utsatt tid möter Rolf och hans grabb upp och vi kör tillsammans norrut. Efter ett par raster på vägen närmar vi oss Värnamo.

Plötsligt möter vi Roger och Lasse som vi vinkar på. Efter ett par sekunder tänker jag "varför möter vi dom här söder om Värnamo, dom kommer ju ifrån Stockholm".

Väl framme så kommer dom lite efter oss. Dom hade haft samma reflektioner och kommit på att dom missat Värnamo med buller och bång.

Väl framme så var det redan bra folkat med villiga Vulcaner med barkade nävar. Stolpar, avspärrningslinor, kyl, grill, tält, portaler, bord, bänkar, belysningar mm åkte upp i ett herrans tempo. Allt under ledning av National Camp Cheif Göran, som hade möjliggjort allt detta genom att förbereda campen och dra ner all utrustning från Gränna. Supertack till dej Göran, du är mer än guld!!

Efter hand så etablerade sej alla och man kunde sjunka ner inne i camptältet med en burk valfri dryck. Solen hade stekt hela dagen.

När klockan närmade sej midnatt funderade jag på hur kroppen skulle orka detta tempo fyra dagar till.

Till slut kröp man till kojs, tände upp medhavd tältvärmare och somnade.

Torsdag

morgon 06:15 vaknade man av ett trängande behov. Bara att gå upp. Kroppen full av energi. Snubblade över diket som korsar vår camp. Så kan vi inte ha det. "Lånade" lite plank från Honda och hittade såg hammare och spik i Görans väska och tillverkade en bro över diket.

Merparten av campen sov innan jag började, men det blev visst en viss förändring under arbetets framåtskridande. Vissa mindre lämpliga formuleringar hördes från vissa tält, men bron blev fin i alla fall. Herre gud, diket är ju minst 45 cm djupt.

Efter ett par timmar så var alla uppe och frukost fixades i campen. Gröt, ägg, sill, grovt bröd, pålägg, juice, mjölk mm. Sedan började dagens skörd av Vulcaner rulla in. När kvällen nalkades så började det synas att VRS är en av landets största klubbar. Prydliga rader av järnhästar och många järn även på andra ställen. Göran hackade lök, gurka mm till hamburgerdressingen och snart fylldes Campen av ljuvliga dofter från numera Bike Meet-berömda Vulcanburgers.

Ett himla hålligång fyllde campen och många var de som stog utanför avspärrningen och tittade in med avundsjuka miner. En hel del bilder togs under kvällen, men vissa bör nog inte läggas ut.

Fredag

morgon. Frukost, fler anlände och snart kunde det räknas in ca 40 Vulcancyklar och 9 hangarounds (som fick stå lite vid sidan, men ändå innanför avspärrningen).

På kvällen blev det att marchera till konsert och kvällen blev sen som vanligt.

Lördag

morgon. Bestämde mej för att ställa ut min Bärta med släp (min Drifter). Börja putsa upp henne kl 07:00. Vi var fyra som stod med våra cyklar utanför ett skul som hade en vattenslang. Alla fyra var lika skakiga och trötta. Herregud vad det tar tid att skinna en cykel på morgonen, närmare 45 minuter

Efter att ha placerat ut henne på utställningen så så vidtog frukosten. Snart fick jag höra att Peter saknades. Han hade snubblat under natten när han skulle hämta något viktigt i sitt tält. Hans ena arm ändrade utseende så det blev tuttutbil till sjukan.

Tempot var inte fullt så högt idag bland innevånarna på campen.

Det kostar att ligga på topp.

Mysig stämning under dagen och årsmötet gick under ordnade förhållande (läs mer om

det på annan plats). Efter mötet fick jag återgå till utställningen.

När jag skulle ta hem Bärta stoppade arrangörerna mej och sa att det skulle jag inte alls göra utan jag skulle upp på podiet med henne, hon hade placerat sej i Touringklassen.

Mina knä blev som gele och jag fattade ingenting. Till slut ropades jag upp och fick priser, applåder och blev plåtad. Bärta hade slagit en hel del läckra byggen, både Guldvingar och Harry Parkinssons.

Uppbenbarligen är det inte bara krom och muskler som gäller. Senare kom Peter tillbaks med armen i gips och röntgenplåtarna i näven. Dessa fotograferades givetvis ungefär som storfiskaren med sin fångst.

På kvällen var det ett härligt hallaballoo i vårt tält med inbjudna gäster från andra klubbar. Här tror jag att jag medvetet lämnar ute vissa detaljer

Klockan 0030 tömdes campen för att marchera till Rockpalace där det var härligt tunggung till Beeflat.

Söndag.

Jösses vad tungt det blev helt plötsligt. Men med gemensamma krafter så blev campen nerplockad och de sista lämnade området ca 1500. Då fanns det inga spår kvar. Vägen hem var tung och sömnen infann sej högst naturligt så fort man kom hem.

Tack alla för att ni finns och att ni gjorde VulcanRidersCamp till höjdarcampen på BikeMeet.

Den slitne men lycklige och stolte

Lasse

President VRS